

Forfatningstraktat rimer ikke på Tyrkiet

Lone Nørugaards søndagskronik i Jyllandsposten d. 24. april 2005 er en trist og misforstået indgang til forfatningstraktaten. Det eneste synspunkt jeg er enig i er hendes forslag om at sætte forfatningstraktaten øverst på mediernes dagsorden. EU debatten og valgkampen til Europaparlamentet sælger ikke aviser og den licensfinansierede DR vil hellere bringe underholdningsprogrammer i konkurrence med TV2 og de rent kommercielle kanaler.

Måske er det grunden til kronikørens vildfarelser.

LN påstår, at forfatningen giver EU mulighed for flertalsafgørelser. EU har allerede i dag mulighed for at træffe flertalsafgørelser i Det Europæiske Råd. Forfatningen giver mulighed for afgørelser med kvalificeret flertal på flere områder, men samtidig defineres det klarere, hvad EU skal bestemme, og hvad EU *ikke* skal bestemme.

EU retten står over det danske retssystem - ja, men kun inden for områder, hvor vi har overdraget det til EU på fællesskabets vegne at løse opgaven, altså, hvor medlemsstaterne har tildelt EU kompetence. Det er på områder som, toldunion, konkurrenceregler, monetær politik (for medlemsstater tilsluttet EUROEN), fælles handelspolitik samt den fælles fiskeripolitik.

Den Europæiske menneskerettighedskonvention står også over dansk ret. Det er ganske naturligt, for ellers kunne de nationale parlamenter jo sætte konventionerne og EU's lovgivning ud af kraft.

LN blander afstemningen om forfatningstraktaten sammen med Tyrkiets mulige optagelse i Unionen. De to ting har intet med hinanden at gøre. Tyrkiet fik af det daværende EF i 1963 tilsagn om at kunne blive optaget i fællesskabet, hvis de kunne overholde forpligtelserne som medlemsstat.

Disse krav er undervejs blevet nøjere specificeret i "Københavnskriterierne", så det vil ikke være det Tyrkiet, vi kender i dag, der kan anerkendes som medlem.

LN begrundet sin skepsis mod Tyrkiet med "lille Danmarks nærmest totale integrationsfallit". Nu er det jo generelt sådan, at ingen kan hjælpes med integration eller andet, hvis de ikke selv er motiveret for det. Der findes masser af velintegrerede etniske tyrkere i Danmark, som fungerer i samfundet. Men der findes en del indvandrere - bl. a. af tyrkisk oprindelse - der ønsker at fortsætte livet i Danmark på hjemlandets præmisser. Hustruen er hjemmegående, opfører sig og opdrager børnene som om de stadig boede i hjemlandet. Når børnene bliver voksne skal de giftes med fætter / kusinen fra landsbyen derhjemme. Disse indvandrere ser ned på danskerne og vor levevis. De hører ikke hjemme her. Det har imidlertid intet med EU at gøre. Undersøgelser viser faktisk, at sørger vi for økonomisk vækst i Tyrkiet, vender de ikke integrerede tyrkere tilbage til Tyrkiet.

LN mener, at islam kan overtage magten i Tyrkiet, hvis ikke hæren har magt til at gribe ind. Den tyrkiske grundlov forbyder religiøst islamisk styre. Hæren har forhindret kaos og evt. islamisk magtovertagelse, da Tyrkiet var fuldstændig isoleret fra verdenssamfundet som følge af invasionen på Cypren i 1974. Hæren afgav gradvis magten, og forholdene normaliseredes. Hæren har været yderst forsigtig.

LN mener, at Tyrkiet ikke skal optages som medlem, på grund af folkedrab mod armeniere. Disse folkedrab skete i perioden fra 1870 til 1915 - altså under sultanatet og før den tyrkiske republik blev grundlagt af Kamal Attatürk og i øvrigt længe før folkedrabene begået af tyskerne og italienerne. Mener LN at Tyskland og Italien skal smides ud af EU på grund af folkedrabene før og under 2. verdenskrig? For at komme ind i EU skal Tyrkiet opfylde Københavnskriterierne og overholde forfatningstraktaten. LN har ret at der er langt igen på ligestillingsrettighederne og menneskerettighederne. Disse rettigheder er en del af forfatningstraktaten, der således giver en forbedret beskyttelse.

*Steffen Nørregaard
formand for Venstres Europaudvalg i Viborg Amt
Frisholtvej 53, Sahl
8850 Bjerringbro*